

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط دوسویه حس تعلق و هویت فضا با کیفیت سرمایه اجتماعی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت خوانش هویت ایرانی اسلامی در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا مهدی نژادگودرزی - کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت الله املی گروه معماری امل ایران

جمال الدین مهدی نژاد درزی - هیئت علمی دانشکده معماری دانشگاه شهید رجایی

خلاصه مقاله:

ازدیرباز دغدغه معماران طراحی فضاهایی با پاسخگویی بالا جهت برقراری تعاملات اجتماعی پایدار در بین افراد بوده است انسان از ابتدایی ترین شکل زندگی خود همواره د رگریز از تنهایی و پی ایجاد رابطه اجتماعی پایدار با دیگران زندگی به شکل جمعی بوده است این ویژگی سبب شد تا فضاها به شکل اجتماع پذیر طراحی شوند تا او را به فضایی وسیع تر از محدوده ی دنیای فردی خود سوق داده و حس دعوت کنندگی حضور پذیری و تحمل به مکان را ارتقا دهد افزایش حضور پذیری فضاها همواره به دنبال ارتقا حس تعلق به مکان و نیز ارتقا مشارکت اجتماعی انسجام اجتماعی آگاهی اجتماعی اعتماد اجتماعی و در نهایت ارتقا سرمایه اجتماعی می باشد مادامی که روابط اجتماعی پویا و سالم مابین افراد جامعه حاکم باشد حضور پذیری در مکان نیز افزایش می یابد درک درست افراد از هویت فضایی که در آن حضور دارند حس تعلق آن ها به مکان را بیشتر و برقراری ارتباط بین آنها را آسان تر و سالم تر و پایدارتر خواهد شد در پژوهش حاضر ابتدا به تجزیه و تحلیل مفهومی و کاربردی سرمایه اجتماعی و حس تعلق و سپس به بررسی رابطه بین آنها پرداخته میشود نوع تحقیق حاضر از جنبه هدف بنیادی کاربردی می باشد و از نظر ماهیت در مجموعه پژوهشهای توصیفی قرار میگیرد

کلمات کلیدی:

تعاملات اجتماعی ، حس تعلق به مکان و هویت فضا ، سرمایه اجتماعی ، فضاهای اجتماع پذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346980>

